

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:	Felolós szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Keziratokat nem adunk vissza.
Egész évre 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.
Félfévre 4 „	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		
Negyed évre 2 „			
Egyes szám ára 20 fillér.	A nyitlér sora egy korona.		

Lapunk kedvezménye.

T. Olvasóinkhoz!

Tisztelt Olvasóközönségünknek szives tudomására hozzuk, hogy a jövő hó 11-től kezdve minden számunkhoz az »Ország Vasárnapja« c. terjedelmes új szépirodalmi és közgazdasági heti folyóiratot mellékeljük teljesen ingyen, a legeskezebb ráfizetés nélkül.

Ezen kedvezményünk bejelentésével nem öndicsékvés a célunk, mert amit olvasó-gárdánknak ez ajándék által nyújtunk, az reklámra nem szorul.

Mindössze csak annyit jegyzünk meg, hogy az »Ország Vasárnapja«-nak szerkesztősége a legjobb írók táborából áll s hogy tárca, regény és novella-sorozat a mestermunkák termeikeit fogja képezni; hogy közgazdasági rovata kiváló gazdasági szakírók cikkei révén ad olvasóinknak tájékoztatást a hazai és világ gazdaság termelésének, forgalmának és fogyasztásának fontosabb fázisairól, és mindezeknek kiegészítésül azt is megjegyezzük, hogy az »Ország Vasárnapja« első számának tartalmát teljes részletességgel lapunkban idejében közöljük.

Reméljük, hogy eme újításeunkkal olvasóinknak örömet szerzünk s ez által gyarapodni fog előfizetőink tábora.

A szerkesztőség.

Népkönyvtár Alsólendván.

Alsólendva, 1910. augusztus 6.

A Dunántúli Közművelődési Egyesület legutóbb népkönyvtárt állított fel Alsólendván.

A népkönyvtár ingyenes. Történelmi, költészeti és egyéb szépirodalmi és ismeretterjesztő gazdasági munkákkal rendelkezik, melyeket a mai naptól kezdve minden vasárnap délelőtti 11 órákor az alsólendvai lakosok igénybe vehetik.

A könyvtárra vonatkozó egyéb tudnivalókat lapunk hirovatában találja meg az olvasó, e helyütt csak azzal a régi közöbajjal akarunk foglalkozni, mely a könyvtár tulajdonképpeni megteremtője volt.

Lapunknak is, meg társadalmunk vezető embereinek is régóta hangoztatott elve, illetőleg eszméje volt az, hogy járásunknak szellemi terén kissé elmaradott népet ingyenes ismeretterjesztő művekkel, könyvtárakkal kell ellátni, amelyek idővel megszerzettve magukat, lefoglalják népnép szabad idejét s midőn az elméket a kultúrás határvonalához közelebb viszik, a falu népet elvonják a most egyedül szellemi szórakozást képező korcsmai élettől, a falusi erkölcsök megrontójától.

Nem az alsólendvai könyvtárt sürgettük; sürgettük a könyvtárakat azokon a helyeken, ahol ezeket hatványozottabb, sokkal nagyobb mértékben szüksége van a népnép; sürgettük az egyes falvakba, sürgettük a gyakran ismétlődő korcsmai ve-

rekedések, nem egyszer gyilkosságokkal kapcsolatban. De azért Alsólendván megvettét hiába való munkát a Közművelődési Egyesület, mikor a könyvtárt felállította. Mert az alsólendvai emberre is ráfér, nagyon is ráfér a betű, az olvasás, a tudás ereje, mert itt is sokan vannak, akiket a különböző egyesületek berkei kizárnak magukból s akire nézve a kultúra áldását jelenti egy ilyen ingyenes könyvtár.

Járásunk egyik-másik községében azonban már nem a szórakozás, de a minden rosszra alkalmas telenség erőszakos megkötése érdekében kell, hogy szükségessé nevezik a falusi könyvtárak felállítását. Istenem, mennyi gonoszszágnak, mennyi gőzságnak az orvosságát, a megakadályozását a kultúra! Mennyi véres verekedést, mennyi emberéletet lehet megmenteni a betű terjesztésével, a szellemi szórakozás megkedveltetésével! Milyen óriási munkát képes végezni az az egyszerű falusi könyvtár a művelődési és felvilágosítás érdekében, mely idővel második otthonává válik a falusi népnépnek! Amit a tanítók és lelkesek az iskolán és templomon kívül szék o kiatt nem gyakorolhatnak a néppel szemben: ugyanazt élvezni könnyű szerrel, játszva az ingyenes könyvtár, ahonnan szívesen visz könyvet a föld egyszerű gyermeke, mert benne szórakozást, időöltést és bő ismereteket szerak.

Télen, amikor szünetel a külső munka s a földműves ember telensége kárhozottat: szívesen ill össze kicsi családjával,

Tolonc-uton.

A pályaudvar előtt megállt a jól ismert zöld tolonc-kocsi s a fogházor kíséretében három csavargó szállt ki belőle. Az egyik ötven éves lehetett. Fejcsésvarovod, kuszált hajjal. Beteges, sápadt arcára a börtön levegője ráyomta bélyegét. A másik kettő fiatal suhanc volt, alig husz évesek. Sietve mentek keresztül a kivánsiak tömegén. Az öt egykedvűen követte őket. Az elküldött szakszabán már könnyebben érezték magukat és mint a gyermekek, kik először utaznak vonaton, néma örömmel foglalták el helyeiket. Szólanul bámultak a sürgő-forgó tömeget, elkábította őket a zaj, a láрма, a tolató kocsiak dübörgése. Azután hosszat fitymeltet a vonat lassu mőtősséggel indult ki a fedett pályaudvarból.

Künn a szabad természet ölen megrészgüllten a szabadság szellőjétől, dagadó érzelmekkel utaznak a csavargók.

A végtelen kalászos rónaságon felejtí szemét az öreg Álmadozó követi az el-eltűnő városok és falvak egyforma kis állomásait és szeméi könyveit telnek meg.

A társ zavarta fel merengéséből. Bizalmaskodva a vállára ütött s jókedvűen kérdezte:

- Mit buszulsz, öreg?
- Nem felelt, mintha nem is hallotta volna.
- Talán nem örülsz ennek a szép világnak, vagy talán jobban szeretted a kőort?
- A másik is odaszólt:
- Félsz talán hazamenni?
- Nem!

Mogorván, facosan felelt, de azért szemét mélyen lesütötte.

— Hova való vagy? — kérdezte kis idő múlva az első.

- B...i-ből.
- Mi a mesteréséged?
- Az öreg büszkén emelte fel a fejét.
- Ügyvéd vagyok.
- Ügyvéd?! — rohögött fel mind a kettő, — Tedd boldondá az öregapád!
- Az öreg dühösen toppantott a lábával.
- Ügyvéd voltam hát! Mit nevetek azan?

Ur voltam!

- Aztán hogy került ide?
- Hogy... Hát ugy!

Kis szünet állott be a beszédben. A két csavargó azon gondolkodott, nem akarja-e beszápni az öreg.

- Lopál talán?
- Nem.
- Sikksasztott, ugy-e?
- Az öreg ismét nem felelt. Behunyta szemét s ugy tett, mintha aludnék.
- A két csavargó azonban, akiket bántott ez a makacs zárkózottság, tovább faggatta:
- Mennyit ütél?
- Öt évet, — felelte mogorván és kellefetlenül.
- Vácon?
- Ott.
- Vácon még jó dolog van. Ott legalább jó a koszt. De illaván, ahol én három estszédig ültem, ott aztán megismeri az ember, mi az a feyház. Minden kis szamárságról olyan szigoruan büntettek, hogy mindnyájan el voltunk keseredve.

Egy barátom, akit Vácról hoztak hozzánk, mesélte, milyen jó dolguk volt ott.

- Hogy hívták a barátodat?
- Szabó Sándornak.
- Ismertem, — hargyta helyben az öreg.
- Jó fu volt.
- Az is, — mondta az öreg.
- Az is sikksasztott, — folytatta a csavargó.
- Háziszolga volt. Egyszer egy százas bankóval felváltani küldték és nem jött vissza.
- Jól tett, — rohögött a másik.
- Jól hát, — mondta az első, — de hamar elcsípték. Egy krajcár sem tudott belőle elköltöni.
- Mert számar volt, — vélekedett a másik.
- Az volt. Megmondtam én is neki. El kellett volna dugni a pénz. Elásvi valahova, ahol senki sem találja meg. Most már maga is bánja, hogy odaadt a gazdájának.

Egy ideig hallgattak. Majd megint az előbbi beszélt:

- Mennyit sikksasztott?
- Sokat, — felelte szomoruan a kérdezt.
- Aztán hogy van az, hogy nem tudtad magadat kimenteni, hisz azt mondtad, hogy ügyvéd voltál?
- Hiszen igaz volt.
- Bah, az mindegy. Én egyszer lortan egy ezüstkanalat és mégis felmentettek. Csak érteni kell a módját. Aztán te nagyon ügyetlenül csinálhattad a dolgot, hogy ennyit kaptál érte.
- Eh, hallgass, nem értesz te alhoz! Ha lehetett volna segités a bajon, csináltam volna valamit.
- Aztán most mihez akarsz fogni? Megint ügyvéd leszel?

hogy hallgassa, amit a felnőtt gyermek — aki már tanulta a betű-t — felolvasson. Elképzelhetünk-e ideálisabb dolgot annál, mint amikor télvíz idején a kis család a meleg kandalló mellett összeül és a család, vagy egyik gyermek magyarul a többieknek, amit a könyvből olvasott? Nem, a betűnek, a könyvnyelvnek, a könyvtárnak ezt az erőfeszítését, tudás-gyapartót és ismeretterjesztő misszióját nem is tudja elképzelni az, aki nem ismeri közelről a falu népet, aki eddig csak legfeljebb a képviselőválasztások idején törődött (vagy úgy tette, mintha törődött volna) a paraszt sorával! Vagy még akkor sem!

Ilyen könyvtárakra van szüksége a mi szegény járásnak népének, mert a tanítók és lelkészek välvettét, iskolán kívüli agitáló munkáján kívül ez az egyedüli mód a korosztályok, a korcsmai ösvezetések, a gyilkosságok megszüntetésére. A törvény szemében enyhébb büntetést érdemel az a betűvetéshez nem értő, a világi dolgokban és a társadalmi rend legelőbb szabályaiban teljesen járatlan paraszt, aki borközi állapotban legyilkolja a haragost, — hat fél kell világotani a kultúra könnyen megszerezhető eszközeivel a tudatlan cselekedetnek helyetteségéről, időmítani kell a kultur-ember műveltségéhez a tudás, a szellemi felvilágosodás kezünkben lévő fegyverével, hogy különbséget tudjon tenni a jó és rossz, a helyes és helytelen, a nemes és bűn között, hogy morái sötétsége révén ne legyen kénytelen minduntalan belebotolni a törvény paragrafusába.

Es ehhez a nagy kultúrunkához alkalmasabb eszközt, erősebb fegyvert a falusi könyvtárak felállításánál nem ismerünk.

Tessék megélni!

Panaszos sorok a drágaságról.

Hetek óta egyébről sem hallunk beszélni, mint arról, hogy drága az elét, nehéz a megélhetés. Stájerol a boltos, mikor felelmi a cukor, a liszt, meg a fűszer árát, stájerol a cipész, mi-

kor 7 forint helyett 9-et kér egy pár cipőért, stájerol az élelmiszer-ár, a házír; a hentes és meszáros stájerolása pedig egyszerűen hajmeresztő. Csak egy valaki nem stájerol, mert nem stájerolhat: a közönség, amely kénytelen megfizetni a rem-magas árakat. A közönség az általános áremelkedések szemben redukálni kénytelen az igényeit, amire példa egyik alsórendű meszáros, aki azt állítja, hogy sohasem volt olyan csekély a husfogasztás, mint az idein.

De a drágaság is nagyon régen volt ilyen nagy, mint az idein. Szinte pukkasztón komikusnak tetszik a folytonos panaszokkal szemben a városiak ama kijelentése, hogy nekünk faliusainak jó, mert olcsón élünk. Szépen élünk mi olcsón! Sőt mondhatjuk, hogy drágábban élünk mi itt a határszélén, mint a legtöbb városban. Vegyük példának a hus-árakat. Fogadni merünk, hogy igen keves város van, ahol a marhahusnak kilója 80 krajcár, a borjúhúsnak és a sertésusnak pedig 1 forint. És milyen lust kapunk! Egy negyedrészre a kimért husnak minden bizonyon csont, fagygu, meg bór s a fennmaradó háromnegyedrész hus sem olyan, amilyent másutt „jó husnak” neveznek. A piac meg maholnap pártját ritkítja drágaság tekintetében. Azt hisszük, elegendő mondnunk azzal, hogy a zöldség-féléket a messi Vasarold és Nagykanizsáról kapjuk a piacra, ahol a fuvar és az illető termelő napszámjának beszámítása után természetesen sokkal drágábban jutunk hozzá, mint jutnánk a városi vagy a kanizsai piacon.

A tej literjét 8—10 krajcárért, a tejfőlet 30, 32, sőt 34 krajcárért vesszük. A cukorára igen sok városban (a környékbeli falvakban is csaknem mindenütt) 48—50 krajcár különkint, mi a kereskedők kartejle folytán 52 krajcárért fizetjük már hetek óta. Természetesen a lakás-bérek sem vonhatók ki a drága jelző alól. Mig ezelőtt néhány esztendővel aránylag elég olcsó volt városunk lakber-táblázata, ma már olyan magas egy-egy számbavehető rendes lakás, akár csak városban. Nem monduk mást: egy fűtőcai háztulajdonos a négy szobás lakását 400 forintra tartja. Tessék, ez az az agyvezetett falusi olcsóság, nem is említve a városnál sokkal drágább ruházódási cikkeknek indokolatlan magas árát.

Szó sincs róla, igen sokan vagyunk, kik kutatjuk a drágaság okait, de a legtöbben meg-

állapodnak a panaszokdásnál. Idővel pedig ez a panaszokdás valóságos ragályra lesz: panaszokdának még azok is, akiknek a legkevésbé okán van erre — a stájeroló meszáros, a házír, a boltos, az iparos, úgy, hogy ember legyen az, aki a panaszokdák minden rendű és langy-táborában eligazodik és megtalálja a mértéketlen áremelkedések valódi okát.

Annny szent, hogy soha ilyen súlylval nem nyomta a szegény ember vállait a megélhetés gondja, mely már-már az örületbe, az öngyilkosságba, a családirtás rettenetességébe hajdít, mikor az egész héten át verejtékező napszomszomságlasztalára — hacsak hetenkint egyszer is — hus került? Hol vannak azok a szép idők, mikor a drága kenyeret olcsó burgonyával pótolhatta a szegény ember? Ma már a burgonya is olyan drága, mint valamikor a kenyér volt, lust pedig csak igen nagy ünnepein, ilyen kiszámított adagokban lát a szegény ember csatláda.

Ilyen olcsó, pompás az élet nálunk, ahol pedig olcsóbban kellene lenni, mint a nagy városokban. Tessék megélni az ilyen viszonyok között anélkül, hogy ne szidjuk a meszárosat, a boltost, meg mindenkit, akiknek részük van a stájerolások rendszertelenségében. Igenis, a lakókönkből feltörő panaszokdászok jognak van, olyan jognak, amit elvitatni tőlünk nem lehet. Odaadjuk érte a bőrtünk, szögre akasztjuk a szánkat, de az, hogy legalább minden héten egyszer jól lakunk méreggel, ez fölér egy rossz ebéd értékével.

Az amerikai férj.

Nyári történet.

(Nem valószínű, hogy az alábbi história megtörtént, de ha nem történt is meg, annak sem mi vagyunk az oka. A fő az, hogy mulatságos egy kis eset, amelyért megérdemli a be-küldő, hogy gondolatban két barackot nyomjunk a koponyájára.)

Ilyenkor, mikor rekkenő hőség szalja a fűszálakat s a természet is úgy lekönyöl, mint a hitelezők orra, ha az adósuk megszökik, sok minden bálga dolog történik a világon. Az emberek a nagy hőstől szédülnek, elkábulnak, a mezőn és az utcán gözfordít vesznek s ha egy kis árnyéket találnak, az örömkép öt lyhatártárolan, mint a nap olvasztó melege. A kánikula ki-

— Nem lehetek már az.
— Hat mit fogsz csinálni?
— Semmit. Főbe lövöm magam.
— Bolond beszéd. — mormogta a suhanc.
— Előbb hazamegyek. Megnézem a felesé-gemet, meg a gyermekemet. Csak addig akarok élni, míg megcsókolom őket, aztán nem bánom, ha pokolba kerülök is.
— No, oda könnyen eljuthatsz. De kár lesz azért a golyóért, meg a feleségedért. Legalább szép-e az asszony?
Az öreg nagyot sóhajtott:
— Bárcsak ne lenne szép.
— Miért?
— Mert akkor nem ülnék itt veletek.
— Hát a feleséged miatt síkaszottál?
— Igen.
— Miért?
— Szerette a pénzt. Nem tudtam annyit keresni, amennyi elég lett volna neki.
— No, ha az én feleségem lett volna, rég agyonfőttem volna, — hösködött a suhanc.
Halvány mosoly jelent meg az ügyvéd ajka körül.

— Agyontitni azt az asszonyt?
— Te még mindig szereted?
— Hogy szereted-e?...
— Aztán megátogatott-e az a dáma, miálatt ültél? Vagy kapta-e tőle levelet?
— Szomorúan hajotta le fejét az öreg.
— Nem, — majd gyorsan hozzá tette: — Bizonyára nem engedték meg neki.
— Bolond beszéd! Ha szeretett volna az asszony, akkor nem törődött volna semmivel. Nem téged szeretett az barátom, hanem a pénzédat.

— Eh, mit tudsz te! — szól bosszusan az öreg, kik láthatólag bántott annak a csavargónak az éles látása.

— Sürögnyöztem neki tegnap, hogy ma este érkezem. Majd meglátjátok, hogy vární fog réam a gyerekek!

Határtalan bizalom hangzott ki a szavából és egy sem sejtette, hogy maga-magával akarja el-hitetni a mondottakat. Lelke, benseje, azonban, hogy örültek marcolgató. Hiszen ő sem hitte, hogy vární fog réam! Sokkal jobban ismerte azt a búska asszonyt. Az nem fogja neki bűnt megbocsátani. De látni akarta meg egyszer őt és gyermekét. Csak meg akarta nékik mondani, hogy a vérvél fogja lemosni a gyarlózatukat és bocsássák meg neki bűnét. Azt a bűnt, melyet szerelme szült. Az bocsássák meg neki, akiért véikezték.

A szemé könnyel telt meg s lassan végig-folyt az arcán.

— Kár lesz azért a golyóért, — hangzott fel újra a csavargó érdes hangja. — Nem érdemi meg az az asszony. Inkább öt puffantánám le a te helyedben. Ó az oka mindennek. Nem lesz kár érte. Elfelejtett az már téged, mást szeret az már. Azt szereti, kinek sok a pénz; ha elfogy a pénz, elfogy a szerelme is.

A vonat ezalatt prüszkölte, zakatolva, állomást állomást után hagyott el. Az idő is sötétetni kezdett. Lassan ráborult az alkony. Sűrű füstfellegek gyűrűltek a levegőben és tizes szírkék sziporkáztak végig a tájon.

— Mikor érkezél meg? — kérdezte az egyik.
— Még egy állomás van hátra.

Azután nem is szóltak addig, míg a vonat meg nem állt. Az öreg felállott a helyéről és izga-

tottan pillantott ki a perronra. A perron üres volt. Egy lélek sem várta a vonatot. Összeszorult az öreg szíve, fogtattaga valami a torkát, rossz sejtelmé támadtak. Azután csendesen megindult. Az ajtónál meg visszafordult.

— Isten legyen veletek!
— Isten áldjon meg! — mormogta a fiatal suhanc. — Aztán meg ne feledd, ez a tolvarek! Ha mással el a dáma, csak lödd le, ne sajnáld! Az öreg már nem hallotta a tanácsot. Nehéz léptekkel ment a kijárat felé és hogy kiért a város vezető országútára, még mindig nem volt tisztában, hogy mit fog tenni. Csak ment ösztön-szerűleg, öntudatlanul előre.

Mire beért a városba, már késő este lett. Idegenül botorkált utcáról-utárra. Kalapját mélyen a szemébe huzta és ha valami régi ismerőssel találkozott, kikerülte. Így ért el régi lakása elé. Ott aztán megállt. A lábai megrogytak s a kapuhoz kellett támaszkodnia, hogy el ne essen.

Egyszerre csoszogó lépteket hallott a háta mögött. Már nem volt ideje felre ugrani, a ház-mesternek állott előtte. Az pedig meglepetve tekintett rá.

— Jézusom, a nagyságos ur! Há megjöttél? Be megváltoztál! A nagyságos is aig fogja megismereni. Ki akartak menni az állomásra, de a bubin kajt a torka. Az orvos megiltotta, hogy kimenjen, a nagysága pedig nem merete egyedül hagyni a családél.

Örömteljes meglepetéssel állt meg a férfi. Ajkáról egy hang sem jött elő. A szeméi azonban egyszerű ferlagyogtak s önkéntelenül is az ég-re pillantott.

Az asszony ezalatt szapora nyelvel beszélte:

HIREK.

forgatja az embert a régi múltból s még az emlékező tehetsége is tőtagást áll. Ilyen tikkaszt megleben történt a mult hetén a következő mulatlásos eset:

Kormányos Istvánné, egy szemrevéltó falusi menyecske éppen az udvaron tett-vett, sírgödröt s törülte magáról a hulló verejtéket, amikor egy napbrattintó, prosza szűl arcú vándorember került be a kapun, aki, ruhájáról félve, nagy utat tett, mert ijgyni vástagon fektet a ruháján a por. Lemelte a kalapját s nagy köszönt a menyecskeknék. Az asszonyt meglepte az idegen, zarvarba jött s akadozva kérdezte:

Kicsoda maga? Mit akar?

A férfi nyugodtan felelt: — Oh, kedves feleségem, hát nem ismerem már? Én vagyok a hites urad!

Az asszony hitetlenül rázta a fejét, mert az ember a valóságnisz kedvéért még hozzátette: — Most jövök Amerikából!

De már erre feltorjant az asszony. Csipőjére tette a kezét és szobosan pörgött a nyelve: — A boldogját járattam kend velem. Már hogy lenne az uram, mikor annak vörös volt a bajusza.

Az ám szivem, hites párom, de hát Amerikában szembányában dolgoztam s ott meglekedtet!

Ez már aztán olyan dörv öntött, hogy a menyecske is meghajolt előtte. Hiszen öt évvel ezelőtt ment ki az ura Amerikába s ez alatt még a bajusza is megváltozhatott. A menyecske aztán az ura nyakába csimpeszkedett, megölelte és összeköszölte s bevezette régt nem látott urát a muskátliis szobába. Hamad nap azonban észrevette az asszony, hogy a férfi karja tetoválva van. Megkérdezte az embert, hogy mikép került az oda. Mire az atyafi elmondta, hogy Amerikában kénytelen volt egy asszonnyal közös háziatárba lépni, különben nem engedték volna letelepedni, de borszesszel le lehet mosni. A szegény elkerkedett vele a rokonainak. S az egyik sógora gyanut is fogott. Hátha csak meg ávarja csalni, el akarja ámitani az asszonyt az az ember? Hiszen a messziről jött utas az mond, amit akar. Sietett a hírről bizonyoságot szerezni. S ányaújára valóra vált, amit szémező öltött neki a tetoválás: „Balázs János — Petróczy Már”

Kérdezgette az új sógorát, hogy mit tud a régi dolgokról, mire az ölt-hatoli, akadozót, tördelte a szót. Majd mikor az utóvel, meg az utpöddgyszár kelt szoba, azt hazudta, hogy az állomásra hagyta. Másnap rávette az asszony, hogy hozzák el a tárgyakat a vassztról. Az ember éppen csak hogy neki fanyalodott. Kénytelen-kellenen kicsöbba fogott s a városba hajított az asszonnyal. A nagyvendég előtt meglát azzal az ürügyvel, hogy bemegy egy pohár páinkára. Az asszony várt, ért, de a férj nem került elő. Bement utána, hogy kihívja. Tudakolta a pincérlőt, aki azt mondta, hogy az illető nem ivott semmit,

hanem a másik ajtón át sietve távozott. Az asszony nagybuzán tért vissza a tanárra, a sógorát okoiba az ura elűnéséért, mint aki okatlan tudakozódásával elkésérítette s ujra világnak özte. Csak meheszen sikerült rávenni, hogy jelenkötök panaszával a csendőrségnél. Ott aztán kintit, hogy olyan vidéki atyafi lehetett a szérlamos álférj, aki jól ismeri az asszony családi helyzetét és a birtokára vágott. Az arca hasonlóságával, meg a föllépésével sikerült is tévedésbe ejteni az asszonyt.

Sírva fordult ki a hivatal ajtaján a négynapos menyecske, mormolva a kíméletlen igazságot: — No, evvel az emberrel bekötöttem a szemem...!

Még egy gyermekgyilkosság.

A kálócfai bünös család.

— Saját tudósítoinktól.

Két héttel ezelőtt hírt adunk arról a börtal-mas rémtörtérl, melyl a közeli Lovász közszeg egy elvetemült anya újszülött gyermekét megölte és a trágyadombba elásta. Most hasonló rémes gyermekgyilkosság híre érkezik a járásunkban levő Kálócfata községlből, s ez a két egymást követő eset szomorú világot vet járásunk népétek laza erkölcsére.

Kerkakőcfátan nagy szenzációt kellett a szép Vörös Erzsébet ottani hajadon letartóztatása. A szemre való, csinos kánonyá viszonya volt egy kálócfai legényvel s ennek a viszonynak nemrég következményét mutatkozott a 22 éves kánony. A leány nagyon szégyellte a dolgot, alig mert az utcára menni s szüntelenül azon tette a fejét, hogy miképpen szabadulhatna meg terhétől. Mult hó 23-án délelőt végre megszűletett a gyermek. A leány és az anyja, Vörös Pálné még a születés előtt gondoskodtak arról, hogy a gyermek ne maradjon életben. A gyermek röviddel a születés után tényleg meghalt. Ekkor, hogy a leány szégyene és a büntény ki ne derüljön, a harmadik családtag, Vörös Pál vállalkozott rá, hogy a kis holtestet eltünteti. Másnap korán reggel a háza helyében ássott egy gödröt és oda rejtette a holtestet. De később megmondolta, hogy ott nem jó hely lesz a holtestnek, éjjel felásta és kivitte a temetőbe, hoi elföldelte.

A csendőrség azonban a mult hetén neszté vette a dolognak és leleplezte a bünösöket. Vörös Erzsébet nyomban letartóztatták és behozták az alsólendvai kir. járásbírószag fohgázába, Vörös Pálné és férje ellen pedig az eljárást megindították.

És föltekintet. A szemre már akkor hozzászokott a fényhez s ott látta a feleségét, egy magas, nyulánk asszonyt, bágyadt mosollyal, melyen keresztül cvy-két kónycepset ragyogott.

Mikor az első rohannak vége lett, erőtelni roskadt le egy székre. Oly fáradtnak, össze-törtönnék érezte magát, mintha egész nap dolgozott volna.

És szótlanul állt egymás mellett a férfi, meg az asszony. A gyermeket már akkor kiküldték a szobából és ök egyedül, annak néztek egymás szemébe.

A férfi törte meg a csendet. Csendesen, lassan beszélt:

— Hát megbocsátottál, Anna?

— Az asszony ránczét. Könyvei belepték az arcát. Megfogta a férfi kezét és egy hirtelen mozdulattal az ajkához emelte.

— Hogy megbocsátottam-e? Hiszen én voltam a bünös, a rossz, a kónymély asszony. Én voltam a te rossz szellemed. Én taszítottalak a bünbe, a börtönbe!... Hogy megbocsátottam-e neked? Te edes, te nagy uram. Ott évig imádkoztam a megszabadulásodért. A gyermekünket is megtanítottam imádkozni a te boldogságodért. Nincs bünöd nekem uram, én vagyok a bünös!

— Aztán ujra hallgattok... hallgattok. Kinn az utcán a háziétek sora felett veresen kelt fel a nap. Széjfel vette sugarait a friss reggeli levegőbe s hirdette egy új élet megkezdését.

Uj titkos tanácsos. A király dr. István Vilmos szombathelyi megyés-pöspöknek a belső titkos tanácsosi mértóság adományozta.

Kettős esküvő. Szép esküvői ünneppel színhely lesz kedden a helybeli r. k. templom. Ekkor fog uyanis házasságra lépni Koller Ferenc kántortanító két leánya, Blanka és Mariska, szüv választójával. Koller Blanka kasszonyoz Lázár Pista bírószag fiatalnakkal, Koller Mariska kasszony pedig Polzer Imre gyertyánosi körjegyzőnek esküszik örök hűséget. A szép frigyeknek kitartó, régi szerelmet volt a megalapozójuk.

Áthelyezés. Király Károly alsólendvai illetégségi dévai m. ur. adólistázt saját kelmére Esztergomba helyezte át a miniszter.

Uj szolgabíró. Szilágyi Dezső zalaszentgróti szolgabírólt Alsólendvára helyezte az álláspon. Néhány héttel ezelőtt még ugy állott a dolog, hogy az innen Sümegre helyezett Farkas István helyébe dr. Vízkelety Árpád jón Sümegről, de az alispán egy későbbi rendeletével dr. Vízkelety Árpádot Letenyére és Szilágyi Dezsőt Alsólendvára helyezte. Szilágyi, ki régi ismerős az alsólendvai közönségnék, aug. 1-én foglalta el hivatalát.

Ingenyestöknévtár Alsólendván. A Danutáni Közművelődési Egyesület városunkban népkönyvtár állított fel, mely az áll. polg. iskola épületében van elhelyezve. A könyvtár kezelésével Kiss Dénes polg. iskolai igazgató van megbízva. A könyvtár 100 kötetből áll s a kőz-név számára va ó ismeretterjesztő műveken kívül történelmi és költői munkákat, valamint regényeket is tartalmaz. A könyvtár *Alsólendva lakosai új nékült* használhatják. A könyvtár kezelője azonban jogvisága van a megrongált vagy elvesztett könyv árának megértésézt követelni, valamint a kűsdelmes visszatérési után minden megértésért 10 fillér bírságot megállapítani. Bizonyított visszatérők, vagy nagyobb lozsa rendeltességek esetén a könyv-kiköszönés is megtagadható. Könyvtárat lehet minden vasárnapon délelőt 11—12-ig a polgári iskola épületében, földszint a tanácssteremben. Az olvasók a meghatározott időben sorrendben adják vissza a már ki-olvasott könyveket. Rendesen egy mű adható ki egyszerre, legfeljebb négy heti időre. A könyvtárkezelő azonban jogvisága van meghosszabbítást engedélyezni, a régebben kivett könyvet visszatárolta előtt azonban senkinek sem adható ki könyv.

Alapszabály jóváhagyása. Az alsólendvai hosszafaluhelyi rk. temetkezési egyesület alapszabályait a m. kir. helybíróminiszter 7664/910. sz. alatt jóváhagyást záradékkal látta el.

Megakadt a vízecsapolási munkálat. Innen-onnan már két esztizede, hogy hallunk, beszélünk a lendvavölgyi patakok szabályozási munkálatairól, de hogy miképpen áll a munka ügye, lesz-e áldása a beléltt rengeteg pénznek, és végül, hogy mikor lezár be a munkát, arról keveset tudunk. E heten a munkálatok megkezdését megakadtak a munkálatokkal. Pollák Márton, a vállalkozó ugyanis fel akarja bontani a már névze terhes szerződést, mely eszelen a további munkáról és fére áll. Pollák azért indokolta ezt a határozatot, hogy az ideit árvezék neki igen sok kárt okoztak s ez miatt a munka befejezésére kitűzött határidőt sem tudja betartani. A vállalkozó meg ez év decemберében köteles volna teljesen készen átadni az elvállalt munkát, de erre képtelen egyrészt a káros eszések, másrészt a rendelkezésre álló munkaerő túlesekély száma miatt. (Zárlekek között jegyezzük meg, hogy jelenleg még csak a Turra-erdőnél tartanak a munkálatokkal.) Pollák vezetésében főként megmar, hogy őt, a jelenleg hiaktus kereskedőmbert, a vállalkozó időközben kilépett Gémes Gábor újszólván helyezett ebbe a rá névze teljesben ismeretlen kimeneteli vállalkozásba s társna, akinek ugyan veszteti valója nem volt, az árlejtésnél olyan csekély díjtételeket köttött ki, amelyek meg a nyers kiadást is alig fedezték. Pollák emiatt vissza akar lépni a munka további folytatásáról s azt kéri, hogy adják vissza neki a 7000 koronát kitévő kauciót. Az Alsólendván székelő Lendvavölgyi Leccsapoló Társulat választmányja tegnap, szombaton tárgyalta másodszor ezt az ügyet, de hogy milyen elhatározásban részesült Pollák kérénye, azt lapunk zártáig nem sikerült megtudnunk.

— Tegnap kapták meg a sürgőnyt s azóta feleldott az egész ház. A kicsikének nincs nyugta. Megmondják neki, hogy holnap jön az apa s ő minden áron ki akar menni az állomásra. Alig bírtuk visszatartani.

Majd észrevette, hogy a férfi csak oda-támaszkodik a falhoz és szápadzik.

— Talán rosszul van a nagyságos ur? Tessék csak felmenni. Hisz ugy várják.

Az ajtó előtt néma kétségbeesés állt meg a férfi. Arcába tödült minden eszpp vére s remegőleg az igazságtól. Valami ismeretlen felelőlen fogta el a fűt érezte, hogy megludat, ha soká áll itt. Aztán egy hirtelen gyors elhatározással megragadta a kilincset s majdnem beesett az ajtón.

Olyan nagy viláosság fogadta, hogy be kellett hunyia a szemét, mert káprázott tőle. Mire felnyitotta, valaki átkarolta a térdét s egy edes újszóval gyermekhang zűnéje hangzott a fülébe:

— Edes apám... megjött!

Többet nem hallott. Oly erős zokogás tödült az ajkára, hogy belemergett a teste. Régt visszatartott könyvek zápora esapta meg az arcát és végigfolyt gyermeke arcán. A gyermeket pedig a nyakán csüngött és beledurzsolt a fülébe:

— Mikor jött meg, edes apa?... Ugy-e, már többet nem fog elutazni? Itt marad anyuskánál.

Aztán egyszer csak érezte, hogy piszkos, kérges kezébe valami bársonyos puha kéz nyomul.

— **Mükövelő-előadás Betalincón.** A belatinci és vidéki ifjúság a krassoszerénymezei árvízárkárossal jávára, Gróf Zichy Agoston vendégségére mellett, július hó 31-én, vasárnap este a Huber-féle vendégházban kérésre nagy sikerrel egy anyagiulgi, mint erkölcseket terhelőlegyes előadást, előadásokkal egybekötött zirkóelőadást rendezett. Az egész vidék intelligenciáját magába foglaló mulatságot Alsólendván is többen résztvettek. Az egész estét kitöltő változatos műsor mindvégig lekövete tartotta a nagyszámú díszes közönség érdeklődését. Az ügyesen összeháltató műsor szereplői a következők voltak: Grassanovits Olga, Szócs Margit, Csenár Bözsike, Vida István, Csacsovits István, Sauermann Mihály és Béla, Szepesy Gusztáv, Kottler Gyula és Preimgier János. Az összes szereplők jól betanult és átgondolt játékaikkal, valamint a rendezéshez minden kisegítésre kiterjedő figyelemmel és buzgalommal rászolgáltak arra, hogy az estén résztvevő közönség legnagyobb elismerését kiérdemlje. Külön elismerés illeti Wlassics Géza zalabagonyi körjegyzőt, aki fáradságát nem ismerő buzgalommal tanította be a szereplőket. A mulatságon részt vettek a Zichy Agoston és Saint-Julien gróf családok is. Az előadást reggelit tartó fényes táncmulatság követte. — Felülírtettek a következők: Gróf Zichy Agoston v. b. t. l. 100 kor.; Hajós Kálmán orsz. képviselő, Fuss Nándor orsz. képviselő, Besnyák Lajos és Zrínyi Gyula 100 kor.; Zsiek Ferenc 7 kor. 60 fi.; Pratsch János 6 kor. 40 fi.; Felde Aladár 6 kor. 11 fi.; Sweinhammer János 6 kor.; örv. Bucolics J. né 5 kor. 60 fill.; Bodis István 3 kor. 80 fi.; Szántó Fidél 3 kor. 80 fi.; Varga Ferenc 3 kor. 40 fill.; Szijártó Géza 3 kor. 20 fi.; Sári József 3 kor.; Lázár Jánosné 2 kor. 80 fi.; N. N. 2 kor. 80 fill.; Basa Iván 2 kor. 80 fi.; Csűrics József 2 kor. 60 fi.; Benzicz Lajos 2 kor. 40 fill.; dr. Kollin Ignác 2 kor. 20 fill.; Weisenstern J., N.-N., Vugrincics Boldizsár, Postay Pongrácz és Csepreghy Károly 2 kor.; Meszáros István, Szepczey Iván és Kovács Imre 180—180 kor.; Turza János, Dehm József és Schnell János 160—160 kor.; Monda Ferenc 120 kor. 40 fi.; Felde Géza és Tury József 120—120 kor.; Laóányi Sándor (Alsólendva). Illes János (Alsólendva), Dömötör Dénes és Fránko Elek 1—1 kor.; Krepss Arnold, Hajdu Aladár, örv. Hajdu Mihályne, Most Rudolf, Most Lajos, Horváth József, Horváth János, N. N., Csásics József, Illes Hermin (Alsólendva), Kiss Kálmán, Grassanovits Ottó (Alsólendva), Zalai Zsigmond, örv. Maday Józsa, Győri Kálmán, Horváth Géza, Jónás János és Jónás Lajos 80—80 fi.; Szelzer Ferenc, Csizsár Jánosné, Lánicz György, Novák Ferenc, Rácz Alajos, Némethy Ferencné, Vörös István és Jónás N. 60—60 fi.; Virág Béla és Deutsch Edéné 30—40 fill.; Kaufmann Henrik, Grassanovits Antal, Faronc József és Kóvács Antal 20—20 fill.; A mulatság összes bevétele 499 kor. 10 fill., kiadása 163 kor. 70 fill., a tiszta jövedelem ezerszt 305 korona 40 fill. volt. A szíves felajánlásokkal, valamint mindazokkal, akik a mulatság sikerét előmozdították, ez uton most mind hála-köszönetet a rendezőség.

— **Vásár-áthelyezés.** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy az alsólendvai járásban levő Cserföldön kétszázéves az évenkénti Szentkereszt napjára első országos vásárt ezután állandóan a Szentkereszt napot követő hétfőn, vagy ha az ünnepnapra esik, úgy az ezen napot követő kedden tartásuk meg.

— **Egy kis fiú balesete.** Lendvaufalurai írják: Domján József lendvaufalusi lakos a napokban az udvaron levő kúpját tisztogatta. A munkája közben ott játszódott öt éves fia, egy pajfával futkozva. Egyszerre csak a gazra, felgyű hálal odá szaladt a kut kávájához, ahol fura dúska és kő volt. Amint a fiú megérintette a megakadályozhatatlanul, belesett a kut gödrébe. Szerencsére a kutban sekeky volt a víz s csak a fiú hönáljára ért s így az ijedségen s egy sekeky horzsoláson kívül egyéb baja nem történt.

— **Hagyakörlatok Muraközben.** Csákytörvényről írték: A XIII. hadtesthez tartozó 5-k utánus ezred (a csákytörvény, varasdi és zágrábi századok) július hó 28-6-ól fogva — beazólóg augusztus hó 20-ig Muraközben, Belica község környékén gyakorlatot. E gyakorlatokon körülbelül 900 ember vesz részt.

— **Uj vasuti üzletvezetőségek.** A kereskedelmi miniszter tervezete szerint a Dunántúlon két újabb üzletvezetőség lesz, egyik Győrön, a másik pedig Kaposváron.

— **Tamadás egy körjegyző ellen.** Könyves veszedelmében forgott a minap Fejes László murabartói körjegyző. Amint délelőtt a hivatalában dolgozott, beállított hozzá egy alsóausztriai napjszám, aki Bobovics Istvánnak mondta meg, arra kért a jegyzőt, állítson ki neki egy bizonyítványt, amely szerint ő murahelyi születésű. A jegyző nem állította ki a bizonyítványt, hanem — miután Bobovics sohasem látta — azaz — csajította el, hogy delután jöjjen el újra, addigra majd utána néz a dolagnak. Bobovics erre elfogadta, de delután visszament és most már hangos követelte a bizonyítványt. A jegyzőt meglegpte a durva hang, rendutasította az illetékedőt, egyben pedig tudomására adta, hogy a bizonyítványt nem adhatja ki, mivel sehol semmi adatot nem talál arra nézve, hogy Murahelyen született. Bobovics erre cöten szidalmazott fört ki, majd fölött a jegyzőre támadt és valószínűleg meg is hit, ha a jegyző idejében telen nem ugrik. A feldühödött ember most újra a jegyző felé közeledett, de a lármára többen beszaladtak az irodába és lefogták a dühögőt, aztán átadták a csendőrnöknek, aki Bobovicsot bekísérte az alsólendvai kir. járásbíróhoz fogházába. Bobovics részesegevel vedelkezik.

— **A fősorozás.** A honvédelmi miniszter az unjoncatalékról szóló törvényjavaslat megszavazása után Zalavármegye törvényhatóságához újabb rendeletet intézett, melyben a fősorozások megkezdését augusztus 8. napjára rendeli. A rendelet ismétli azokat az utasításokat, melyeket a honvédelmi miniszter előzőleg már kiadott. A fősorozást és az azzal kapcsolatos végeles számbavételt és beosztást szeptember 30-ig lefűtelniül be kell fejezti.

— **Magyarfaló tyúkász.** Szécsiszigetről írják: A napokban néhány osztrák és vend származású tyúkász, jó vásár után betért a szécsiszigeti nagykorcsmába s ott mulatni kezdtek. Már jócskán megisztek a helyi letéből s éppen politikáról folyt a szó közöttük. A hangos vitában többször sűrű szavakkal nyilatkozott egy Mucevics Rankó nevű tyúkász a magyarokról s többször azt kiabálta oda a korcsmába mulató magyarok felé, hogy a magyarok tolvajok, zsványok és csalók. Erre egyszerre felugrott két-három legény és éppen szíjjel akarták szedni a magyar-gyalozó tyúkászt, amikor a társai közéjük vetették magukat s kitűszkolták a korcsmából Mucevicset, aztán a magyarok feljelentették a jegyzőnél és a csendőrnökkel.

— **Pótlás.** Két héttel ezelőtt közöttük azok nevének, akik a Szentjános-szobor restaurálási költségéhez hozzájárultak. Kimutatásunkból kimaradt, hogy Roth Lipót 2 koronát és Toma Géza 30 fillért adott, amit most pótlólag közlünk. Gyáncsok most említiük meg, hogy a javítás elvégzése után az alsólendvai Lajos kömvecs a saját munkájáért nem számolt fel semmit s hogy az adományából befolyt összeg gyűjtésével Gazdag György rendőr tevékenykedik.

— **Drága fűrés.** Horvát Károly helybeli m. kir. állatorvosnak hétfőn delután, míg a Fekete-ér hús vizében fürdött, a parton leve nadragja zsebéből 30 koronát tartalmazó tárcáját valaki ellopta. A tettest nem sikerült kinyomozni.

— **A megszóktetett asszony.** Mint a közeli Varasdórnök nekünk jelentik, az ottani rendőrség letartóztatta Szekák Pál magyar államiutas ellenőr feleségét zsebtolvajlás gyanúja miatt. Szekák Pálné nemrég meg a fővárosi társaság ünnepeit szépsége volt, az aranyfűszék körülrajongta a kacér szép asszonyt, akit az ünnepeis valósalógg megszóditott. Így történethez, hogy a szép asszony egy gavalér országos megszóitott, itthagyva a csendes, meglethont. A hitlen asszony ellen a férj váloipört indított és a törvénykezlet el is választotta őket. Csak később derült ki, hogy a gavalér országos nemzetköz zsebtolvaj, aki a boldogtalan, megszóitott asszonyt magával ragadta a lejtőn. Másfél esztendő óta járják a világot, mindenütt, amerre megfordultak, okot adtak arra, hogy a rendőrség szűzök őket. A mult heten azután elfogták a férfit Prágában, de kitérve vonatkozólag megtagadott minden felvilágosítást. Az asszonyt sikerült akkor megszökni, de a minap Varasdon a személyleírás alapján elfogták. Tíz ezer koronát találtak nála. Azt vallotta, hogy a pénz a férjétől kapta. Az asszony letartóztatásáról értesítettek Szekák Pál máv. ellenőrt, de az ellenőr kijelentette, hogy semmi köze az asszonynak, mert törvényesen elvált tőle.

— **Színi kerülétek.** Zala-, Somogy-, Tolna- és Baranyavármegye zsinai igazgatója ismét Feher Vilmos lett.

— **Eskűvő a halálós ágyon.** Vehofics József helybeli házi-szolgája már esztendő óta vendéglázásosként él Magyaróvár Magda asszony házában. Vén és nagy megfogyt egy nyár idején, "bővű" lett s azóta állapota nem javult rosszabbodott, úgy, hogy vasárnap már a halál szögében volt, azonban bucsút vett volna még egyet. Mielőtt az asszonytól, utolsó kívánságul arany kerék s sógornőjét, hogy hívják el a főjegyzőt és a papot s ezek élete alkonyán adják össze polgárilag is meg egyházzal is elte párjával. Bobay Géza főjegyző engedte a hívásnak, vasárnap este 7 óra felé megjelent a nagybétek lakásán s az ötéttel kijelentés alapján, két tunc jelenlétében előadta a feleket. Este kilenc óra után megjelent Gosztólya István káplán is a beteg ágyánál és egyházi áldással látta el a késői frigyét. Vehofics József az eskütő után másfél napra meghalt.

— **Titokzatos halál.** Pénteken reggel Sáskán nagy tejszeccsapástól, egyenkint is haláló okozó fejszéből borítva halva találák saját lakásának szobáján Takács Illés sáskai lakót. Takács állítólag egyedül szokott aludni a szobában, csak a párjával, a minap megfogyt egy nyár idején, a pártjában aludt. A szomszós szorgalmas folytak, mert Takács bizonyosan gyilkos két áldozata.

— **Megdészmált aranyok.** A tikozás és huszkoronás aranypenzék sohasem voltak tulgaságon népszerűek. A legtöbb ember ügykezett az aranyat bankóra vagy aprópénzre beváltani, mert könnyen megeshetik, hogy krajcár helyett aranyat ad borralának vagy koldusnak. Ezentul meg népszerűtlenebbek lesznek az arany, mert senki sem lehet biztos, hogy nem megdészmált aranyat kap-e kezébe. Az utóbbi időben ugyanis feltűnt sok az olyan arany, amelyből ugyesen le van veszelve egy kicsi. A dészsmálók a tikozásnak kerültek szokták leneszteni. Az ilyen aranyakat aról lehet felismerni, hogy körülír nincs a peremükön. A huszkoronásnál már nagyobb arányással foléik az aranylopás. Az ügyes tolvajok pénzdarab szelén lyukakat fúrnak, éles ötvös eszköz segítségével kiesznek a belsejéből nem aranytörömkéket, azután a fúrót lyukát ugyesen beforasztják. Az ilyen arany őrösen cseng és erősebb nyomás alatt behorpad. Az ismeretlen aranydészsmálók így minden aranypenzéből ellopnak valami keveset és mivel sok kicsi sokra megy, ezor korona értékű aranypenzét, mintegy 20—30 korona teheto az elvesztett arany értéke. A bankok és más nagyobb intézmények pénzárát már észrevehetik a dolgokat és szorgalmasan megvizsgálják minden aranyat, amely hozzájuk kerül.

— **Magas jutalék** mellett fogynak a tolvajok kővető elurósítására. Schilling Simon és Társa ablak-rendező gyára, Budapest, Gróf Zichy Jenő-utca 16. hóvá irásbeli ajánlatok és megrendelések intéződnök.

— **Sajfóhiba.** Dr. Tersánczy Gyula jeles munkatársunk mult hetén köztül "Petőfi emléke" c. költeményének V-k strofájából a két első sor egy közzölettel: De szöveketek végére elened: A nap, a hold, a csillagok." Ez a rész helyesen így értelmezendő: "De szöveketek végére elened: A nap, a hold és az apró csillagok."

— **A templom-téri padok.** Huszszor is megírtauk, hogy a templom-téri lasorban kevés az ót pad, legalább is tizre kell szaporítani. Úgy látszik azonban, hogy valaki még ezt az ót padot is soknak találta, mert ma már csak 3 pad van a lasorban. Kettőt elloptak, vagy elvittek valahova. (Volt ezúttal, hogy nem a rosszaktak vették el.) Szeretnék kérjük a községőrök urat: ferdesse el az ót két padot, amelyek elvígészték és mindnyájunkra nagy kárunk sincsen joga azokat a saját céljára fordítani.

— **Történelmi látort.** A gyékényesi határrendőrség kedden letartóztatta Zornberg Sándor bárót, az ismert kalandort, aki többrendbeli lopás miatt köröztek. Az előléki családól származó fiatalember legutóbb több bűnös cselekedete miatt a kórházban volt megfűgyés alatt, azonban a kórházban teméredk lopást követett el és megszóitott. Zornberget Kaposvárra szállították.

— **Huszonhatere kivándorló.** Fiuméből írják: A rhévhatul jelentése szerint ebben az évben — beleszámítva a szombatot utnak indult "Kárpáti" is — 15 Cunard hajó huszonhatere-kilencvennyolc kivándorlóit szállított Amerikába.

— **Öngyilkos földbirtoκος.** Szilágyi János gazdag rigyáti földbirtoκος tegnapelőt gyögyít-latlan betegsége miatt öngyilkos lett. Szilágyi egy idő óta súlyos szervi betegségben szenvedett. Családjá háiba vitte gyögyhelyékre, ha semmit sem javult. A birtoκος e miatt buskomor lett és tegnapelőt, mikor kis időre magára maradt, ki-ment a tornáca és ott felakasztotta magát. Mi-részevették, már halott volt.

— **Szerencsétlen járt milliomos-nő.** Az észak-laszországi Kosztelfránk közelében borzalmas halállal halt meg gelsei Guttman Emma. Pollák Lajos nagykanizsai szá-bankár özvegye. Az örülte sebességel száguldo auto-mobíljá egy lejtős útra a Kolazini folyóba zuhant, Guttman Emma azonnal szörnyen halt, a sofőr, valamint a milliomosnő társaságában levő unoka-öccse, Tarnóczki Vladimir huszártiszt pedig há-lálisan sebesülték meg. A szerencsétlen járt milliomos-nő holttétét Nagykanizsára szállított s ott helyezik örök nyugalomra.

— **Mozgófénykép-színház városunkban.** Néhány nap óta Baumgartner Györgynek egy új felszerelt kinematográf működik a „Korona” udvarában. Akik látták az előadásokat, mind el-szerezzel nyilatkoznak a képek tisztaságáról és szépségéről. Dacára a gazdag műsornak, a hely-árák igen mérsékelték: 1. hely 60 fillér, II. hely 40 fillér, állóhely 20 fillér. Ma, vasárnap este rendkívül változatos és gazdag műsorral busco-előadás lesz, melyre felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

— **Sorompók és őrházak alkonya.** A magyar állampolgárok igazgatósága azzal a tervvel foglalkozik, hogy a vonalközelítésekkel Magyaror-szágon is meghonosítja az alkonyi rendszert s ehhez képest előírja a sorompók, megszer-zetnek az őrházak. Ennek az újításnak az a célja, hogy a vasút jövedelmét a személyi kiadások csökkentésével szaporítsa, másrészt elhárítsa ma-gától a minduntalan felmerülő kártérítési pereket, melyek az elgázolások folyamatait. Ezt az újítást most egyebek közt a szombathelyi ízelítvegyár-ségnek Pápa—csornai vonalán próbálják ki egy feltesztendéig és ha beváltak, akkor egymásután kasszálják a jövő évben a sorompók és őrházak alatt. Így a terv. A kivétel azonban bizonyára nagyot alszik még a M. V. direktorát. Ami ajánlatos is a közönségünk nem olyan nagy számú mint az amerikai. Eppen ezért mankóra, sorom-pók és bakteriere van szükség. Azután meg a pályakörösök sok embernek ad kenyeret. Rájuk is kell gondolni.

— **Megölte az apját.** Letenyéről írják lap-punknak: Pola község végén levő házában a mult héten halva találták Tóth János hevenőtű ves-gazdát, a falu egyike legtehetősebb lakosát. A hulla mellett egy revolver fektült, melyből, mint a letenyei csendőrök később megállapították, egy töltés hiányzott. Az esetet azonnal jelentették a csendőröknek, akik rövidesen a helyszínrre értek és tekintve, hogy az öngyilkosság nem látszó valószínűnek, nyomozni kezdtek. Sokféle felmerült gyanuok alapján a halott fát, Tóth István föld-műves kezdte faggatni, aki eleinte mindent tagadott, de a minap megtörtén bevallotta, hogy ő ölte meg az édesapját, hogy megkaparíthassa összegyűjtött vagyonát. Az apyafiókos fiú letar-tóztatták és beszállították a letenyei kir. jársbí-róság fogházába.

— **A jószivívi közönséghez.** Egy sanaryu helyerbe került szegény özvegy asszony és négy árva kéri a jószivívi közönség támogatását. Veho-főcs József, egy szegény háziszója lévívi beteg-ség után a mult rövidesen meghalt. Özvegyét és 4 árva hagyott hátra, kik most egy krajcár nélkül állanak. Lapunk útján kéri a közönséget, hogy kegyes adományokkal segítsen a nyomorukon.

— **Az „Ország-Világ” e heti (31-ik) számmán élen méltató cikk keretében bemutatja az új műgyeget felépí-tése alkalmából királyi kitüntetést nyert férfiak arcképeit.** A sajtószerepszen Szilágyi József eredetileg megölt G. Miklós lóna elbeszélése. Ámhor Ernő soványkórban c. a. Gárfas Zsigmond és Heltai H. István cikkei sorakoznak. Verset Kiss Arnold, Nadányi Zoltán és Zivuska Andor ír-ták. Az illusztrációk sorából a fentebb említett arcképek-kül megemlítjük. A „Korték a kertomszög szögletében” c. alatt közölt négy képet, az angol nők célúlo versenyéről felelt képeket, a pizai ferde tornyot és az oszteni járó-számok felosztással ábrázoló képeket és több érdekes sportképet, stb. A változatos és érdekes számtalmas rovatok egészítik ki.

— **Öngyilkosság a vonat alatt.** Ferencz József máriatelepi vincellér a Kanizsáról hajnali 4 órákor Budapest felé induló személyvonat elé vetette magát. A mozdony kerekéi a halálra szánt embert darabokra tépték. Az öngyilkosság okát nem tudni.

Szerkesztői üzenetek.

Dr. P. E. Belatine, Köszönjük a szives tudósítást. **Belatinei rendezőség.** A felhívítások kiutazását kivételesen közöljük, dacára, hogy csak azon testle-tetek között szolgálatot temek, kik mulatság rendezese-ker nem kerülnék el lapunk nyomdájá.

Dr. T. Gy. a. A versüket sora vezetésén Köszönöm.

O. F. Zalaegerszeg, Persze, hogy szivesen fogad-junk szívből munkálkodását, ha eredeti dolgokat kaphatunk. A lapot újbol megindítjuk. Legesen mielőbb szeressünk.

O. Laci Bodmezevársárhely. Az előfizetési díjat megkapta a kiadóhivatalt. Egyik napon levelet írok.

R. I. Budapest. A küldöttéket köszönjük, közöljük. Vataai cikk-letele bizony elkenne.

KIADÓ LAKÁS!

Oktober elsejére egy 2 szobás lakás, külön kerttel és udvarral, sertesóállal és a melléképülységekkel a Városház-utca 20. sz. alatt KIADÓ. — Bővebhet Kovács Istvánál, Kanizsai-utca.

Tanoncul

egy fiu azonnal felvétetik. Egy vagy két polgárit végzett előnyben részesítel.

SIPOS LAJOS

épület- és disztribúdos Alsólendva.

676/1910. szám.

Arverési hirdmény.

Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár végrehaj-tató iavára, az alsólendvai kir. jársbíroság 1905. Sp. III. 734.6. számú kielég. végrehajtást és az alsólendvai kir. jársbíroság 1909. V. 635.9. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 163 K-ny követelés s járulékaik kielégítésére Kislakos köz-ségben

1910. augusztus 19-én d. e. 10 órákor

2 pej kanca-ló és I tarka borjú és egyéb ingó-ságok 1040 K becsértékben bírói ár. utján fognak eladatni a következők ált. arverési felteletek mellett: Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnek az a kiküldési áron alul is a legelőbbit ígérő által megvevtenek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígert nem tettelet. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetés után az elárverezett tárgy a vevő bir-tokábba adatik. Ha a legelőbbit ígérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabb árverelőtök s ez esetben a fizetés nem teljesítő árverelőtök a netaláni többletéhez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összegget pótolni köte-lekes és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsólendván, 1910. aug. 3.

Havel Ede, kir. bir. vjható.

Az izr. naptár

megjelent és kapható

Balkányi Ernő nélsó Alsólendva.

Alsólendván, a főtű 77. számú

ház,

mely 2 bolthelyiségből és több lakásból áll, azonnal ELADÓ. Bővebhet az Alsó-utca 175 sz. alatt az emeleten.

Névjegyek

1 órán belül ízléses kivitel-ben és olcsón készíttetnek Balkányinál Alsólendván.

Pollitzer sérv-ambulatorium

nyilvános orvosi rendelő-intézet sérvbajosok, ferdtérnökök és amputáltak részére

Budapest, IV. Kossuth Lajos-utca 8. félémelet.

Az intézet szakorvosa bárkinnek teljesen díja-lanul rendelkezésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybe-vele vásárlásra nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

Egyéni speciális kezelés!

— Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától feffel.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa ál-tal lelkiismeretesen felülvizsgálatnak s pontosan és a legmagyobb bírókártsá mellett eszközöveltek.

Hygienikus cikkek a legújtomabb minőségben, orvosiag ajánlja és sterilizáva. — Felteletlen megbizhatók. Tucatankint 2-6 koronáig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egész-sége” című orvosi mű, mely kizárólag a scribájai, annak ellenszereivel és kezeivel foglalkozik. E munkát bárkinék díjtalanul és zárt börtökben küldi meg az intézet igazgatósága.

Képek! Tartósság!
Rézbutorok! Saját műhely!
Tükrök! Csáktornyan, Vaspálya-utca 3. sz. Olcsóság!

Butorraktár

Van szerencsém a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani Csáktornyan, a Vaspálya-utcában évek óta fennálló s legjobb hírnévnek örvendő

butorraktáramat,

hol kész háló- és ebédlő-szobák, vasbutorok, divánok, képek, tükrök stb. nagy választékban, jutányos árákon beszerzethetők.

Midőn a n. érd. közönséget szolid üzleti célról és kifogástalan kiszolgálásról biztosítom, magamat b. pártfogásába ajánlvá, vagyok

teljes tisztelettel

HORÁK ÖDÖN asztalos és butorkereskedő.

Előfizetők ingyenes
hirdetés-rovata.**Ipar s kereskedelem.**Előfizetők ingyenes
hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENÓ fűszer-, festék-, esomege-, liszt-,
velenény-magvak, úgyiszenten norinbergi, üveg- és
porcellán-kereskedése. — Deszka-, építő- és
szénraktár.

ASCHERLI JOZSEF építész, építési vállalkozó.
Elvállal építési tervök készítését, mindennemű épít-
kezést, valamint szakvélemény adását.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedő Hosszúfalú.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BORS ISTVAN bútelygáros.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BECK MIKSA sütődeje.

DOMA JOZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

EKE PÁL teglamester Hosszúfalú.

ERMENYI JÁNOS bábszítő és mozeszkulcsos.

EPPINGER SAMU teglygáros és gőzmalom-tulaj-
donos Alsólendva.

FERENCZY JOZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esomege-, norinbergi-, rő-
vid-, díszmü-, játék-, üveg- és porcellán-árak rak-
tára. Nagy választék urí divat cikkokban.

FARAGO ISTVAN horhelyi és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turischan.

FÜRST LAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜLÖS MÓR kaveháza Csáktornya.

FEHER ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

FÜRST LIPÓT vendéglős Ródos.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esomege-, rövid-,
norinbergi-, üveg- és porcellán-árú kereskedése.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GREGORENCICS JOZSEF székizgyáros. Kivá-
natra székiztyó vidékre is szállít.

GOMZI LAJOS építőipáros Hosszúfalú. Elvállalja
betonhidak és csatornák szakzerű készítését.

GÁL JOZSEF molnár Petesháza.

GÖNCZ GÁBOR pékmester (Tuske utóda) ajánlja
saját főllégyelete alatt készült házi rozkenyerét és
sütéményeit.

GAÁL SÁNDOR, a ródosi hengergőzmalom új ber-
lője ajánlja újonnan alakított malomát minden-
nemű gabonák őrlésére.

GREINER HENRIK kereskedő Szentgyörgyvölgy.
HEGEDICS ISTVAN eszmadna.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turischan.

HAAS MIKSA vegyítő-útó és műfűtő Zalaegerszeg.
Gyűjtőtelep Alsólendván „Angol Szabó” Buletében.

HORÁK ÖDÖN butorkereskedő és asztalos Csáktornya.

IVANICS FERENCZ acsmester Hosszúfalú.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője Hosszúfalú.

KHALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varró
gép javító műhelye Csáktornyán.

KÁNTOR SÁNDOR cukrász Alsólendva.

KEPE MIHALY Hosszúfalú. Elvállal mindennemű
b-tomunkat. Kész ösvékek és hidak kaplatók.

LEVASIGS FERENCZ építőipáros.

LOVÉNYAK VINCE horhelyi és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domszinec.

LACHENBACHER JOZSEF vendéglős Zalabakna.

MAYER ÖDÖN óras és ókszerész. Nagy raktár
china-ézüst árúban.

MAYER JOZSEF vas- és fűszerkereskedő Lenti.
Nagy választék vas- és vasalások és lakarkitűzhelyekben.
Gazdasági gép-, cement- s meszraktár, palinkafőző.

MAURER FERENCZ szobafő-ő és mészölő.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb
választék vas- és vasalásokban. Varrógép- gáz-lásági
gép-, szén-, cement- és malonkó-raktár.

MURSIGS LAJOS építőipáros.

MOLNÁR JOZSEF és GODINER szoba- és címfo-tok.
NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője.

NEMETH PÁL gép- és építőlakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és
szivar nagy-árúda.

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin).

RAPOSA FERENCZ építőipáros (lakik Alsólendván,
a hegyen.) Elvállal minden e szakba vágó munkát.

REICHENFELD SÁNDOR meszáros.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabakna.

REICH H. vegyeskereskedése Nagypalánna.

SCHWARCKAROLY hórkereskedő és székizgyáros

SIPOS DANIEL uriszabó. Nagy angol szövetraktár

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovász.

SZABO BELA kaveháza Sarvár.

STERMANN JOZSEF acsmester Hosszúfalú.
Alsólendva. Minden e szakmába vágó dolgot elvállal
ugy helyben, mint vidéken.

SIMONKA ISTVAN kömüves (lakik a hegyen.)

SIMONKA JÁNOS sziggyártó.

SIMONKA JOZSEF acsmester, Alsólendva.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus, főtűcs,
SZOMI FERENCZ asztalos Hosszúfalú.

TIVADAR FERENCZ vas- és fűszerkereskedése.

TANTALITS JOZSEF vendéglője Zalabakna.

Öze, TUSKE FERENCZ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és
cement-raktára és cement-árú készítése.

TURNAUER B.L.A kereskedő és vendéglős Murarév

VARGA MÁTYÁS a szőlőgyégen olson elad fas
és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és esomege-
fajokban. Különösen ajánlja a krécsa-oltványokat

Szőlőtelepítést helyben és vidéken olson elvállal
WORTMAN BENÓ rőfős- és divatárú-kereskedése.

WALTERSDORFER ADOLF meszáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kavós.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

WEISZ LIPÓT férfi- és női divatárú üzlete.

A világhírű vaci Kobrak-cipő egyedüli raktára.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Gónterháza.

ZOMBORI MIHALY higienikus fodrász terme.

AKI

valamit venni akar,

AKI

valamit eladni akar,

az hirdessen az

„Alsólendvai

Hiradó“-ban.

Vasúti menetrend.**Érkezés.**

Zalaegerszeg felől:	Réggel 6 óra 25 perckor
Délután 2	17 "
Este 8	27 "
Csáktornya felől:	Réggel 6
Délután 2	03 "
Délután 5	21 "

Indulás.

Csáktornya felől:	Réggel 6 óra 34 perckor
Délután 2	27 "
Este 8	43 "
Zalaegerszeg felől:	Réggel 7
Délután 2	18 "
Délután 5	36 "

Egy 2 szobás emeleti utcai uri-lakás

a főutca legforgalmasabb részén

a mellékhelyiségekkel KIADÓ Balkányi Ernőnél.

BUTOR!!Asztalos és kárpítózt,
valamint vas- és rézbu-
torok nagy raktára.**Schwarzcz Lipót Varasd.**

Legolcsóbb, legelőnyösebb be-
vásárlási forrás teljes menasz-
szonyi kelengyék, szállodák, ven-
déglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!